

ת"פ 25782/06/13 - מדינת ישראל נגד י' ב'

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 25782-06-13 משטרת ישראל תביעות- שלוחת
רמלה נ' ב'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישום אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות משטרת ישראל
תביעות רמלה ע"י עוה"ד איריס מוריץ

נגד

י' ב' ע"י ב"כ עוה"ד דניאל סולן

גזר-דין

כתב האישום

1. הנאשם הודה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן ואשר כולל שלושה אישומים.
2. באישום הראשון, הנאשם הורשע בביצוע של העבירות הבאות: אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: **חוק העונשין**) וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום הראשון, הנאשם והמתלוננת (להלן: **המתלוננת**) נשואים ולהם תינוקת בת חצי שנה. ביום 7.6.13 בשעות הבוקר, דרש הנאשם ללוות את המתלוננת ובתם המשותפת לרופא. בהמשך, עת היו הנאשם והמתלוננת בנסיעה ברכבו לכיוון ביתם, בערה חמתו של הנאשם ובתגובה תקף את המתלוננת בזמן נהיגתו בכך שהושיט ידו אחורנית ותפס בחוזקה ברגלה של המתלוננת תוך שמפציר בה שהיא חייבת להסכים לכל אשר הוא אומר לה. באותן הנסיבות גידף הנאשם את המתלוננות באומרו "זונה, שרמוטה" תוך שמאיים עליה "אני יהרוג אותך" וזאת במטרה להפחידה או להקניטה. עת הגיעו הנאשם והמתלוננת עם בתם לחניית ביתם, הנאשם עצר את הרכב, המתלוננת יצאה וזעקה לעזרה באומרה "הצילו, אני כבר לא יכולה, הוא אליים, הוא יעשה תאונה". בעקבות זאת יצאו אחותו של הנאשם ובעלה המתגוררים בבית סמוך והכניסו את המתלוננת לביתם והרגיעו אותה. בעקבות האמור, עזבה המתלוננת עם בתה את הבית שבו התגוררה עם הנאשם, לבית אחיה.
3. באישום השני, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השני, ביום 6.6.13 עת שב הנאשם לבית המשותף בו התגורר עם המתלוננת, בערה חמתו של הנאשם על רקע כך שהמתלוננת לא פינתה סיר מהגז. בהמשך, החל הנאשם לגדף את המתלוננת

במילים הבאים: "זונה, שרמוטה, מזדיינת" וכן איים עליה בכך שהפנה כלפיה תנועות ידיים מאיימות לכיוון פניה ואמר לה שינקום בה.

4. באישום השלישי, הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות של בת זוג לפי סעיפים 379 ו-382(ב) לחוק העונשין. על פי עובדות האישום השלישי, ביום 16.4.13, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, בבית המשותף שבו התגורר עם המתלוננת, סגר הנאשם את חלונות החדר. בהמשך, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שהיכה אותה בראשה וסטר לה בחוזקה באוזן ימין. בעקבות זאת, ביום 17.4.13 הופנתה המתלוננת ע"י מחלקת הרווחה בעיריית **** למקלט לנשים מוכות.

עבר פלילי

5. לנאשם הרשעה אחת קודמת של בית המשפט השלום ברמלה משנת 1999 בגין ביצוע של העבירות הבאות: תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, איומים, תקיפת סתם והעלבת עובד ציבור. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי של 12 חודשים לתקופה של 3 שנים.

תסקיר שירות המבחן

6. התקבלו שני תסקירים מטעם שירות המבחן ואשר מהם עולה שהנאשם השתלב בהליך טיפולי זוגי במסגרת שירות המבחן וזאת החל מחודש ינואר 2015. הנאשם והמתלוננת הגיעו בקביעות למפגשים וגילו אחריות רבה לתהליך הטיפול. מבירור שערך שירות המבחן עם המתלוננת עלה שלדבריה היא לו חוששת מפניו ולטענתה שניהם רכשו כלים להתמודדות יעילה בשעת משבר ואף ציינה כי הינה מעוניינת חזרתו של הנאשם לבית במטרה לנהל אורח חיים תקין ויציב. כמו כן, שירות המבחן ציין כי לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים מאז האירועים נשוא כתב האישום. לפיכך, שירות המבחן עתר להעמדתו של הנאשם במבחן לתקופה של שנה, תוך המלצה לשקילת האפשרות לביטול ההרשעה בדין, וזאת מאחר והנאשם עוסק כנהג מונית וקיים חשש כי ההרשעה עלולה לפגוע בהמשך עיסוקו כנהג מונית.

טענות הצדדים לעונש

7. המאשימה התנגדה לביטול ההרשעה ועתרה, לאור ריבוי העבירות וחומרתן, לעונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי וצו מבחן. מטעם הנאשם העידה כעדת הגנה המתלוננת ואשר ציינה כי הנאשם הינו המפרנס העיקרי ולכן יש להקל בעונשו באופן משמעותי כדי שלא תיפגע פרנסתו.

הטענה שיש לבטל את ההרשעה

8. הכלל המנחה בפסיקה לצורך אי הרשעה הוא שביטול ההרשעה ייעשה במקרים חריגים ויוצאי דופן בלבד וזאת רק בהתקיימם של שני תנאים מצטברים: **ראשית**, ההרשעה פוגעת באופן חמור בשיקום הנאשם, קרי, עלול להיגרם לו נזק קונקרטי ומוחשי מעצם ההרשעה; **שנית**, נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים (ראו למשל רע"פ 4070/14 **פלונת נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (17.6.14) פסקה 9 להחלטתו של כבוד השופט שוהם). אעמוד להלן על שני התנאים האמורים:

א. לעניין הנזק שיגרם לנאשם מההרשעה: הנאשם טוען כי הוא עובד כיום כנהג מונית והיה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה, אזי הדבר עשוי לפגוע ביכולתו להמשיך לשמש כנהג מונית, ומכאן עתירתו לביטול ההרשעה. ההוראות הרלוונטיות שלפיהן רישום פלילי עלול לפגוע ביכולתו של אדם לשמש כנהג מונית הן: תקנה 15ב, תקנה 184 (א) (2) ותקנה 189 (ד) (4) לתקנות התעבורה התשכ"א - 1961. כמו כן, על מנת שאדם יהיה רשאי לקבל "רישיון להפעלת מונית" מן הראוי שיהיה נעדר רישום פלילי קודם, כאמור בסעיפים 13א ו-14(2) לפקודת התעבורה (נוסח חדש) התשכ"א - 1961. במקרה שבפני לנאשם הרשעה קודמת משנת 1999 אשר כבר התיישנה, וזאת לאור הוראות סעיף 14 לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים התשמ"א - 1981. יחד עם זאת, כידוע, לא כל הרשעה תוביל, בהכרח, לשלילת רישיון של אדם לעסוק כנהג מונית. מכל מקום, גם אם הייתי מקבל את טענתו של הנאשם שעלול להיגרם לו נזק היה וההרשעה תמשיך לעמוד בעינה, הרי שהנאשם לא עומד בתנאי השני לצורך ביטול ההרשעה. הווה אומר, חומרת העבירות שבוצעו על ידו, כפי שיפורט בהמשך, אינן מאפשרות סיום ההליך ללא הרשעה.

ב. סוג העבירות וחומרתן: הלכה פסוקה היא שבעת שמדובר בעבירות של אלימות במשפחה שכוללות בתוכן רכיב של תקיפה ממש של האישה על ידי בן הזוג, יש לנקוט בגישה מחמירה ואין מקום לבטל את ההרשעה, על אף הנזק שעלול להיגרם לבן הזוג בתחום התעסוקה בשל ההרשעה (ראו למשל: רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.12) בפסקה י' להחלטתו של כבוד השופט רובינשטיין; רע"פ 9118/12 **פריגין נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (1.1.13)). כך גם קבעתי בתיק אחר שנדון בפני ב-ת"פ (שלום רמלה) 6990-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** [פורסם בנבו] (2.10.14) (להלן: **פלוני**). בענין **פלוני** היה מדובר באירוע של תקיפה ממש של בת הזוג ע"י הנאשם שם. לאחר שבני הזוג עברו הליך טיפולי משותף, המתלוננת הביעה רצון להמשיך חיים משותפים עם הנאשם והתייצבה בבית משפט כעדה מטעם ההגנה ועתרה לביטול ההרשעה. עתירתו של הנאשם שם לביטול ההרשעה בדין, על אף הנזק שהיה עלול להיגרם לו בתחום הקריירה והתעסוקה (מינוי כחבר במועצה דתית), נדחתה. הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז על עצם ההרשעה והערעור נדחה (עפ"ג 36108-11-14 [פורסם בנבו] (24.3.15)).

במקרה שבפני, מדובר בשלושה אירועי אלימות. באישום הראשון, מדובר בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות של בת הזוג ואיומים, באישום השני מדובר בעבירת איומים ובאישום השלישי שהוא החמור מבין השלושה, מדובר בעבירת תקיפה של בת הזוג בכך שהיכה בראשה וסטר לה

בחוזקה באופן ימין. המשקל המצטבר של כל נתוניו של המקרה שבפני - ריבוי העבירות, סמיכות הזמנים ביניהם, השימוש באלימות פיזית ממש כלפי המתלוננת, מעברה של המתלוננת למקלט לנשים מוכות - איננו מותיר מקום לספק, שיש לדחות את בקשתו של הנאשם לביטול ההרשעה בדין, וזאת גם אם יגרם לו נזק בתחום התעסוקה כנהג מונית. על כן, ההרשעה בעינה עומדת.

מתחם העונש ההולם

9. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלימות במשפחה, נביא מספר דוגמאות מהפסיקה:

א. רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.11.2012). במקרה זה היה מדובר באיש חינוך שהיכה את אשתו וילדיו בהזדמנויות שונות. בסופו של דבר, הוטלו על המבקש מאסר על תנאי, צו מבחן למשך 18 חודשים וצו שירות לתועלת הציבור של 200 שעות.

ב. רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (19.11.12) במקרה זה המבקש תקף את בת זוגו בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר באחת הצלעות. בנוסף, המבקש גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכיור והפיל ארצה די.וי.די ורמקול המחובר אליו. בית משפט השלום בת"א הטיל עליו שישה חודשי מאסר שירותו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת. בית משפט זקף לזכותו של המבקש כי השתלב בתהליך טיפולי למניעת הישנותן של עבירות אלימות בעתיד. בערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ע"י המדינה, הושתו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וסכום הפיצוי למתלוננת הוגדל מסך של 1000 ₪ לֶסך של 5000 ₪. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון מטעם המבקש, נדחתה.

ג. רע"פ 182/13 **משה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (21.1.13). לבית משפט השלום ברחובות הוגש כתב אישום כנגד המבקש כולל שני אישומים שעניינם תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה. המבקש השליך לעבר ראשה של אשתו חפצים שונים, היכה אותה באגרופיו, איים עליה וקיללה. בהמשך השליך את תכולת המקרר על רצפת הבית, ריסק מספר כיסאות ושבר באמצעות מטאטא פמוטים אשר הוצבו בסלון הבית. בנוסף, המבקש השליך לעבר ראשה של המתלוננת חלקי ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן הוביל המבקש את המתלוננת למיטתם, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה ובעט ברכה. באירוע באישום השני כחודש ומחצה לאחר האירוע נשוא האישום הראשון, לאחר שמאכליה של המתלוננת לא ערבו לחיכו של המבקש, הוא דחף את המתלוננת אל מחוץ לביתם, נעל את דלת הבית והותירה מחוץ לבית. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המבקש מתקשה לווסת את דחפיו ולכן התנהגותו אינה צפויה ולעיתים אף בלתי נשלטת. בית משפט הטיל עליו 8 חודשי

מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וזאת למרות העדר קיומו של עבר פלילי. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ד. ע"פ 4800/12 **סולומון נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.2.13). המערער הורשע בכתב אישום מתוקן במספר עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות שביצע בבת זוגו. על פי כתב האישום, במספר הזדמנויות מאז שהיתה בהיריון ביקש המערער לקיים עם המתלוננת יחסי מין ועל רקע דרישה זו התעורר בין בני הזוג ויכוח במהלכו תקף המערער את המתלוננת והיכה אותה בפניה ובחלקי גופה השונים. גם לאחר שהמתלוננת ילדה את בנם, תקף אותה במספר הזדמנויות ועל רקע דומה. הנאשם נהג לסטור בפניה של המתלוננת ולהכות בה באגרופיו בכל חלקי גופה. מתסקיר שירות המבחן עלה כי המערער זקוק לטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות ואף נשלח לטיפול בהוסטל לגברים מכים ושהה במקום כארבעה חודשים עד שאובחנה אצלו מחלת הסרטן שבגינה החל לעבור טיפולים. בית משפט המחוזי בבאר שבע הטיל על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהוגשה מטעם הנאשם לבית המשפט העליון נדחתה.

10. במקרה שבפני, מדובר בשלושה אישומים, שיש לראותם כשלושה אירועים שונים. לפיכך, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשע הנאשם ובנסיבות ביצוען, נע בין מאסר על תנאי ל- 15 חודשי מאסר בפועל, לכל אישום.

קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

11. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל הנתונים שלהלן: לחומרה - הרשעה אחת קודמת של הנאשם; לקולא - ההרשעה הקודמת הינה משנת 1999; הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; ההליך השיקומי טיפולי שעברו בני הזוג יחדיו במסגרת שירות המבחן; עובדת היותו של הנאשם אב לילדה שסמוכה לשולחנו ופרנסתה עליו.

12. לאור העובדה שבסופו של יום קבעתי שההרשעה תמשיך לעמוד בעינה ולדעתי יש להשית על הנאשם מאסר בפועל, גם אם לתקופה קצרה, ואשר ירוצה בעבודות שירות, לא מצאתי צורך להשית על הנאשם צו מבחן. לפיכך, במקום צו המבחן לו עתרה המאשימה, הנני סבור שיש להשית עליו קנס כספי.

13. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודשיים מאסר בפועל שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות. הנאשם יתייצב ביום 22.10.15 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז של שב"ס, יחידת עבודות שירות, ברמלה לתחילת ריצוי עבודות השירות. עבודות השירות יבוצעו ב- "תומכי תמימים" כפר חב"ד. הנאשם יועסק חמישה

ימים בשבוע, 8 וחצי שעות עבודה יומיות.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.

ג. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 15.11.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג בתשרי תשע"ו, 06 אוקטובר 2015, במעמד הצדדים.